

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 90 Lei
Pe jumătate . . . . . 45 Lei
în America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: Alexandru Lupeanu-Melin

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

In potrive necredinței.

Ne scrie un rătăcit și zice nebunul în inima sa: nu este Dumnezeu.

Am primit de curând la redacție două scrisori dela un sătean din părțile Aradului. Numele celui ce scrie nu-l știm și nici nu dorim să-l cunoaștem. Pe semne i-a fost rușine să și iscălească... Și cu adevărat, avea de ce să-i fie greu și rușine! Că ne scrie, cum n'ar fi putut să scrie ori să grăiască nici cel mai turbat păgân din vremea lui Neron împăratul. Nerone cel ce ardea pe creștini în foc de smoală, ori îi arunca în gurile flămânde ale bestiiilor sălbatice.

Grozăvii ne scrie fratele nostru din părțile Aradului. Hulește pe Hristos în chip barbar, iar pe Maica Preacurată o împroașcă cu cel mai scârbos noroi ce se poate închipui... Despre raiu și despre viața de veci spune, că sunt numai scornituri popești. Iar despre credință zice, că e minciună și vorbă de clacă. Bietul om! Și bieții părinți, cari au putut da lumii un rătăcit atât de mare... În fața acelor două scrisori n'am putut avea alt gând, decât: Doamne nu-i scrie lui greșala, că nu știe ce zice!

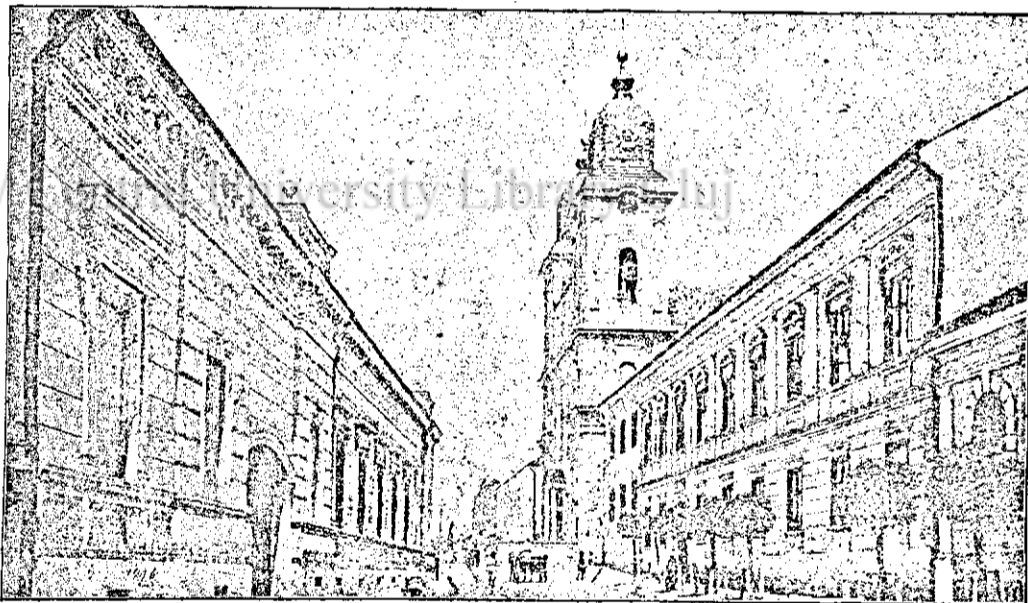
Fratele dela Arad nu-i pocăit, că nu cinstește nici scriptura, ci pare a fi un sărman creștin, căzut între „tăl-harii” zilelor noastre, între acei proroci mincinoși, cari nu au nici Dumnezeu, nici lege, nici țară, nici nație, ci numai fumuri întunecoase și primejdioși gâr-găuni la cap! E un bolșevic al cugetării, care nu visează decât răsbunări sângeroase și răsturnări de tot ce e lege, omenie și rânduială. Cumplite rătăciri mai pot fi pe lumea asta, Doamne!

Să-l lăsăm însă în plata Domnului pe hulitorul de Dumnezeu dela Arad, că rătăcirile de acest fel n'au leac. Acest soi nu se poate îndrepta decât cu post și cu rugăciune... Cu ruga lui Dumnezeu. Să ne facem o sfântă cruce și să zicem: Iartă-l Doamne și-l luminează, că numai tu mai ai putere asupra întunecimii minții lui!

Trebuie să facem însă, iarăș și iarăș, băgători de seamă pe creștinii satelor noastre, că multe și mari primejdii sufletești îi pândesc în zilele acestea de înticăloșire și de păcate grele. Diavolul ca un leu umbiă răcnind pe cine să înghită. Și acest diavol mai cu seamă

chind ca mieluseii blânzi în fața pahrului cu sfânta cuminecătură. Mii și mii de pilde de acest fel am putea să înfățișăm din viața tuturor popoarelor. O singură pildă ne stăruie acum în minte:

Cel care scrie aici era student la o mare și vestită universitate din fosta împărăție austro-ungară. Și se înscrișese să asculte pe-un renumit profesor de filosofie. Profesorul era bătrân și adunat la trup. Pe tâmpile îi luceau fire

Mănăstirea și școlile celea vestite din Blaj.

lăcomește la cei neinvățați, la cei cu sufletele plâpânde, la oamenii fără carte multă, cari nu au putința să cunoască vicisugurile lumii și planurile celea ascunse ale răilor. Zis-a nebunul în inima sa: nu este Dumnezeu — scrie Sfânta Scriptură. Iar acești nebuni vreau să-l coboare pe Dumnezeu din ceriu, vreau să dărâme sfintele altare și să răstoarne crucile de pe turnurile bisericilor, ca lumea neavând nimic sfânt, nimic dumnezeesc, să se prăbușască în genunea haosului și a vaetelor, a tuturor păgânătăților, unde ei, nebunii, să ne cârmuiască și să ne stăpânească. Dar să ne ferească Dumnezeu de asemenea cârmuire și stăpânire...!

Invățații cei mai mari, cărturari cari în tinerețele lor urlau și ei nebunește: jos cu Hristos și jos cu crucile, când și-au găsit mintea cea bună, s'au întors la evanghelie și la credință, ingenun-

rare de păr ca neaua. Avea graiul stâns și potolit. Numai ochii îi mai ardeau sub frunte, arătând că în dosul lor zace o minte mare și neodihnită.

Moșneagul profesor universitar de înțelepciune omenească s'a asezat domol la masa lui și începând să grăiască ne-a zis:

— Fiilor, cu vreau să vă învăț tot ceea ce mintea omenească a putut să frământă și să cunoască de când este sămânță de oameni cugetători pe pământ. Toate le vom cerne și le vom despica. Una însă vă rog să nu cereți dela mine: să mă ating de Dumnezeu din ceriu!

— Da, fiilor, de Dumnezeu nu ne putem atinge. Fără Dumnezeu nimic nu suntem. Printr'ansul viem și ne gândim...

Așa ne-a grăit un profesor universitar, care nu era slujitor al bisericii,

nici nu era plătit de Papa dela Roma ori de Patriarhul Țarigradului. Era numai om de știință și de carte.

Cuvintele lui nu le vom uita până la moarte. Ci mai vârtos le vom pune în fața tuturor celor ce hulesc pe Dumnezeu, ca să afle și să știe, că *de celea sfinte a te atinge este nebunie și sminteală cumplită.*

Sfințirea bisericii din Aiud.

Zile de mare sărbătoare și de nespuse fericire și mângâiere sufletească au avut credincioșii uniți din Aiud în ziua de Sântă-Măria-Mică, pentru că I. P. S. Mitropolit Vasile le-a ascultat rugarea și s'a coborât în mijlocul lor să le sfințească biserica, pe care ei, cu cheltuelile lor, au ridicat-o, sub conducerea fiertatului protopop Maior, încă prin anii 1910 și 1911.

Celce cunoaște Aiudul, acest orașel ungu-resc și șovinist, știe că bieții români își aveau bisericuța lor slăbuță în strada ce duce spre Feliud, la margine de oraș. Cât a trebuit să lupte fiertatul protopop Maior până a adunat ban lângă ban și a izbândit să ridice, nu de parte de piață, nu numai un lăcaș minunat Domnului, ci și o casă parohială vrednică de un protopop! Și dacă Dumnezeu nu i-a implinit dorința, de a-și vedea biserica pusă în rând cu de toate pentru a putea fi sfințită de un arhieru, de sigur că în lumea cealaltă va fi vărsat lacrimi de bucurie, când a văzut minunata biserică gătită și atât de frumos zugrăvită pentru primirea marelui păstor.

Primirea Ierarhului.

Aiudenii au făcut pregătiri foarte mari pentru primirea Înaltpreasfinției Sale. În partea dinspre Feliud a pieței au făcut o frumoasă poartă triumfală și de acolo până la biserică, drum de vre-o 4—500 metri, calea întreagă era împodobită cu crengi, iară drumul presărat cu frunze de stejar. Conducătorii orașului și ai județului l-au întâmpinat la marginea orașului, unde primarul orașului a ținut vorbirea. I. P. S. venea într-o trăsură cu patru cai și după aceasta un lung șir de trăsuri. La poarta triumfală îl așteptau preoții în odăjdii, subprefectul județului l-a întâmpinat cu o vorbire frumoasă în numele curatoratului, iară o copilă i-a dat un minunat buchet de flori albe. I. P. S. a mulțumit dlui subprefect și apoi copilăi, căreia i-a spus, că să rămână sufletul ei alb ca florile, faptele ei să fie pururea bine-mirșitoare asemenea buchetului, iar nădejdea să-i fie verde și vie precum sunt frunzele acelor flori. Preoții l-au îmbrăcat apoi în patrafir, mandie (o haină lungă, a cărei coadă o poartă un cleric) și camilafcă (coroană pe care o poartă arhierii pe cap) și în sunetul clopotelor și al cântărilor l-au condus până la ușa bisericii, unde l-a întâmpinat Păr. paroh Romul Pop, ginerele fostului protopop Maior.

Intrând în biserică preoții l-au desbrăcat de hainele acestea și l-au îmbrăcat în hainele de liturgie și apoi s'a început marea slujbă a pregătirii sfințirii bisericii, iară Duminecă dimineața s'a făcut însași sfințirea și așezarea sfințelor moaște.

Arhierul și întreaga sa suită, (mai mulți canonici, protopopi, profesori și clerici), au trecut apoi în sala de paradă a prefecturii, unde a primit salutul tuturor confesiunilor și a diferitelor societăți și slujbași.

La orsele 2 s'a început banchetul în cafeneaua Seidl, luând parte o mulțime mare de invitați, încât sala s'a dovedit de prea mică. După friptură I. P. S. S. a închinat un pahar

de vin în sănătatea Maiestății Sale Regelui, apoi dl Ovidiu Hulea, directorul liceului Titu Maiorescu, a vorbit în numele curatoratului, arătând într-o vorbire de toată frumusețea vrednicia școlilor din Blaj și a celui mai mare conducător și îngrijitor al lor, care este mitropolitul Vasile. Au vorbit apoi preotul romano-catolic, ortodox, reformat, evanghelico-luteran, iudevesc precum și protopopul unit, iar în urmă le-a mulțumit tuturor I. P. S. Sa.

Mângâind robii și bolnavii.

După prânz I. P. S. Sa a plecat în promenada orașului, unde se ținea petrecerea popoului. De acolo a mers la temnițele cele mari, unde l-a întâmpinat dl director Neamțu, care este și curatorul primar al bisericii nou sfințite și care mai mult a obosit pentru reușita serbărilor. Intrând în acele lăcașuri de jale și de desnădejde I. P. S. Sa a fost condus la bisericuța românească, unde l-a întâmpinat Păr. Aurel Pop, duhovnicul unit al robilor, iară cei 134 de robi uniți i-au cântat în cor „Mulți ani”. I. P. S. Sa a fost adânc mișcat. Buzele îi tremurau, ochii i-se înăpăjeniră la văzul acestor nefericiți. Le-a vorbit atât de dulce și de jalnic, mângâindu-i și îmbărbătându-i, încât am văzut multe lacrimi de pocăință și de bucurie în ochii lor. A fost o clipită care nu o vom uita în veci.

Dela temnițe I. P. S. Sa a mers la spital, mângâind bolnavii și îmbărbătându-i, iar de acolo la sanator, unde zac bolnavii cuprinși de cea mai neiertătoare și groaznică dintre boale, de boala uscată, oftica sau tuberculoza. Aici l-a întâmpinat cu o vorbire dl director Victor Fodor, întemeietorul și conducătorul neobosit și atât de priceput al sanatorului, iar I. P. S. Sa mulțumindu-i pentru dragoste și jertfa pe care o aduce pentru acești bolnavi le-a ținut atât femeilor cât și bărbaților câte o vorbire, mângâindu-i și binecuvântându-i pe toți și întreținându-se cu unul fiecare dintre bolnavi. O copilă de vre-o 8 ani, bolnavă și ea, i-a întins un buchet de flori, ceea ce l-a mișcat mult pe I. P. S. Sa.

Seara la orele 9 s'a dat un concert în cinstea I. P. S. Sale, la care, pe lângă celelalte puncte binereșite a cântat și vestita cântăreață din Cluj, dna Mimi Nestorescu, precum și artistul Luchi Murășanu la vioară.

Mult a adaus la reușita serbătorii și corul bisericesc din Cluj, compus din 40 de persoane de sub conducerea harnicului învățător Octavian Pop.

Funcționarii nu mai pot trăi.

Bieții funcționari...! Am arătat în mai multe rânduri soarta amară a funcționarilor statului. Astăzi și cel din urmă servitor este mai bine plătit decât bietul funcționar, așa că ție jale când îi vezi cu ce greutate se luptă. Urmarea e, că cei mai mulți încep a-și părăsi posturile, neputând trăi din plata ce le-o imbie statul. Astfel la posta din Blaj zădarnic vei mai căuta după un funcționar, nu este decât șeful și servitorii, cari implinesc și datorințele funcționarilor. Dar și ei spun că numai până la 1 Octomvrie o fac aceasta. De altă parte învățătorii se duc și ei. În locul lor statul numește oameni fără pregătire, pe a căror mână omul cumințe nu-și încredințează copii.

Iată unde ajungem în urma relei chiver-niseli ce se face acuma în țara aceasta. Iată că în țara cea mai bogată din lume, sute de mii de funcționari mor de foame! Și cei dela cârmuire totuși nu vreau să înțeleagă, că așa nu mai merge.

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului”

Grăunțe sufletești.

Dărnicia.

Una dintre cele mai frumoase virtuți este dărnicia, o virtute pe care așa de puțini oameni o au astăzi. Darnici sunt cei care sunt gata să ajute din belșugul lor pe oamenii lipsiți și aceasta o fac din dragoste față de Dumnezeu. Sunt atâția cari dau și astăzi bucurios săracilor, dar în schimb cer ca numele lor să fie publicat nu numai înaintea consătenilor ci și prin ziare, ca întreaga lumea să știe cât sunt ei de darnici. Aceștia însă nu au virtutea dărnicii, ci păcatul falșenicii și al lăudăroșiei.

Chiar și un om sărac poate fi darnic, pentru că dărnicia nu se socotește după cât dai, ci după cum și cu ce inimă dai. Cea mai bună pildă în privința aceasta este a văduvei din Evanghelie, care și-a dat întreaga averie sa. Un băiat de vre-o 13—14 ani fu trimis de către stăpânul său la târg cu o coșarcă de ouă și de unt. În drum, căscându-și gura, scăpă coșarca în șanț, așa că i-s'au spart ouăle și i-s'a murdărit untul. Atunci băiatul a început să plângă cu amar. L-a văzut un domn milostiv, căruia făcându-i-se milă, i-a dat 20 lei și a rugat și pe cei din jurul său să-l ajute și ei pe bietul copil. Rând pe rând copilul a primit 350 lei. Făcându-și socoteala, cât trebuia să capete pentru ouăle și untul din coșarcă, a aflat că toate laolaltă nu prețiau decât 275 lei. Atunci băiatul a reținut din suma primită cât îi era de lipsă, iar ceialaltă bani, 75 de lei, i-a dăruit unei femei nenorocite, care se afla și ea acolo, zicând: „Poftește banii aceștia. D-tale îți prind desigur mai bine decât mie”. — Băiatul acesta a avut virtutea dărnicii, pentru că a ajutat din prisosul său pe o nenorocită.

Omul darnic se aseamăna lui Dumnezeu, după cum ne spune sfântul Ioan Gurădeaur: „Prin dărnicie vă asemănați Tatălui vostru cel din ceruri, despre care se zice, că este însași dărnicia. Aceasta o spunea și scriitorul păgân Seneca, zicând: „Celce face milostenie, se aseamăna zeilor”.

Dar virtutea dărnicii ne aduce și foloase foarte însemnate, și anume iertarea păcatelor. De aceea zice Mântuitorul: „*Fericiți sunt cei milostivi, că de aceia se vor milostivi*”. (Matei 5, 7). Păcătoșii câștigă prin virtutea aceasta darul părerii de rău, dreptii iertarea păcatelor celor ușoare și a pedepselor pe cari ar avea să le sufere în locul curățitor.

Mai câștigăm apoi prin virtutea dărnicii binecuvântarea lui Dumnezeu, înmulțirea averii pământești, sănătate și fericire. Sfântul Ioan Gurădeaur zice: „*Binecuvântarea, care urmează după dărnicie, este cea mai mare avere, pe care o lăsam drept moștenire copiilor noștri*”. Tobia a făcut atâtea fapte de ale îndurării, încât Dumnezeu trimise, după cum ni-se spune în Sfânta Scriptură, pe arhanghelul Rafail ca să-l vindece de boala sa. Pe Tobitha din Ioppe numai de aceea a înviat-o din morți sfântul Petru, pentru că a fost foarte darnică în viață. Dar chiar dacă n-ar urma îndată binecuvântarea lui Dumnezeu încă aici pe pământ, Dumnezeu nu ne rămâne dator nici odată.

Prin dărnicie ni-i facem prietini pe cei săraci, ei se roagă lui Dumnezeu pentru noi și rugăciunea săracilor are mare putere înaintea lui Dumnezeu. Sfântul evangelist Luca ne po-

vestește, că atunci când sutașul din Capernaum l-a rugat pe Isus să-i vindece sluga, toți bătrânii poporului iudevesc au dovedit că este vrednic de milă acest sutaș păgân, fiindcă pe banii lui le-a ridicat sinagogă. Și Isus, îndatăce a auzit despre dărnicia sutașului, i-a vindecat sluga. Sfântul Petru tot la rugămintele săracilor a înviat pe Tobitha, fiindcă ei dovedeau că era Tobitha de milostivă față de ei. De aceea zice Mântuitorul: „Faceți-vă vouă prietini din mamona nedreptății, ca dacă veți săraci, să vă primească pe voi întru corturile cele de veci” (Luca 16, 9).

Nu lăsați așadar pe nici un sărac să meargă dela voi nemângâiat! Chiar și păgânul împărat al Romanilor, Titus (mort la 81 după nașterea Domnului), ținea de perdută ziua în care nu făcea milostenie.

Părintele Iuliu.

La înscrierea în școală...

Școlile celea vestite din Blaj s'au deschis în săptămâna trecută. În fața zidurilor bătrâne a forfotit trei zile dearândul o tabără întreagă de părinți, săteni, preoți, protopopi și domni de toată mâna, dela profesorul universitar dela Cluj până la negustorul din Galați și Brăila. Toți doreau să-și vadă odraslele așezate în lăcașurile unde aproape de 200 de ani se împarte lumină fiilor poporului românesc. Mulți au dorit, dar n'au izbutit toți, căci școlile Blajului sunt încă tot prea strâmte și nelcăpătoare...! Strâmte au fost ele și în vremea robiei ungurești, dar durere, nu s'au putut lărgi nici azi, când aleargă spre dănele nu numai grosul tineretului din Ardeal ci și de prin toate colțurile pământului românesc.

O întâmplare mult grăitoare s'a văzut acum la înscrierile dela Liceul de băieți. Se înfățișază la direcțiune un sătean din ținutul Târnavelor. După îmbrăcăminte și după înfățișarea toată se vede om cu stare. Aduce de mână un flăcăuș ca de 14 ani. Dă binețe și zice:

— Să-mi primiți și băiatul meu, Prea Onorate Domnule Director, că aș dori să scot și eu din el un pic de om cu carte.

— Bine, bădicule, — răspunde comisia — dar în ce clasă vrei să-l dai? Ce dreptăți are?

— Păi are dreptăți dela noi din sat. La dumneavoastră i-s'ar cădea să pășască pe treapta ai dintâi?

— În clasa primă de liceu? Nu se poate bădicule, că-i prea mare. Uite, îi mijesc musteațele...

— Luați-l, Domnule, că atâta mândrie aș vrea și eu să am. Să-l dau sub mâna dumneavoastră.

— Nu ne lasă regulamentele, bașe. Nu putem.

Săteanul pleacă ochii cu durere și stă trist.

— Hm, ziceți că nu se poate nici decum?

— Nu.

Bădicul se mai gândește o clipă, apoi se înviorează.

— Atunci știți ce, domnilor? Țineți un loc în treapta întâi, că peste două zile vă aduc altul de vrâsta ai bună, că mai am dela Dumnezeu!

... A treia zi a și venit bădicul cu alt flăcău, mai tânăr cu doi ani, având vârsta regulamentului. Ba a venit și baba unchiașului, care nu mai putea de bucurie că chiar dragul ei a lovit vârsta cea bună. Cel mai mare fusese voia bătrânului.

— Scrieți-l pe ăsta, domnilor, că ăsta-i pe placul babei să se facă „domn”. Tot muerile mai tari ș'aici!

Baba râdea și își săruta odorul din ochi.

Binevoitorii și sprijinitorii gazetei noastre plătesc abonament 100 lei pe an

Cum stă lumea și țara.

Lupte cu bandiții în Basarabia.

Se vede, că nu numai deputaților din feluritele partide politice le arde de bătaie... Dar chiar și pe bolșevici îi mănăcă pielea și sgândăresc din cuiburile lor pe grănicerii noștri de prin Basarabia. Scriu gazetele, că în zilele trecute o ceată numeroasă de bandiți au atacat, pe neașteptate, cu granate și mitraliere, posturile noastre dela sudul Basarabiei. Dar nici soldații noștri nu le-au ramas datori. Le-au răspuns și ei așa cum trebuie să răspundă un soldat care-și iubește țara și pământul scump pe care trăește! Acum cred că vor ține minte ce înseamnă vitejia românească și glonțul grănicerului român.

Rușii bolșevici au lăsat pe locul de încăierare numeroși morți și răniți. Noi nu tulburăm apele nimănui, dar dacă alții nu încep de noi, atunci vom ști să răspundem fiecărui după părul lui!

Pace și înțelegere în Iugo-Slavia.

De când cu schimbarea guvernului Pașici și cu venirea la cârma țării a guvernului Davidovici, s'au schimbat toate lucrurile și în țara regelui Alexandru. Oamenii vechi s'au cam retras cari pe unde au putut și alți oameni cu altfel de gânduri și simțăminte față de popor s'a sălășluit la cârma țării.

Cu aceștia și republicanii croați ai lui Radici au ajuns ușor la înțelegere. Trei oameni din partidul croaților republicani intră în noul guvern ca miniștrii și împreună cu miniștrii Sârbi să lucreze pentru propășirea țării.

Iată o țară vecină și prietină unde oamenii politici și-au înțeles gândurile și s'au hotărât cu toții să muncească pentru binele poporului! Cuminti oameni politici și fericită țară care are așa oameni înțelegători ai vremilor!

Omoruri în Balcani.

O telegramă primită din Sofia capitala Bulgariei, anunță omorârea lui Tudor Alexandroff, șeful macedonenilor revoluționari

El se puse în fruntea nemulțămiiților macedonenii și ataca pe ascuns cu bandele lui de comitajii când pe Sârbi, când pe Greci și le pricinuia astfel mult năcaz de mulțori. Pe capul lui guvernul sârbesc al lui Pașici puse un preț de jumătate milion de dinari sârbești ca premiu aceuia care-l va omori.

Acum i-s'a împlinit dorința și visul. Dar nu se știe cine l-a omorât și Sârbii acum nu mai trebuie să-și bată capul cui să trimită premiul!

Franța dorește pacea.

Țara luminatului popor din Apus vrea cu orice preț să vindece toate ranele marelui și înfiorătorului război care a trecut peste biata omenire. Guvernul lui Herriot vede limpede că dorința omenirii întregi e să trăiască în pace. De aceea se trudește mereu să asigure această pace a lumii și încunjoară tot ce ar putea aprinde ori isca nemulțămiri ori neînțelegeri între oameni și popoare. În scurt timp va începe târguilele economice cu Germania ca să o ajute și s'o ridice din halul în care se sbate.

Știrile Săptămânei.

Pentru casa Domnului. Parohia română unită din *Ruși munți*, la indemnul Onoratului paroh *Cirilă Dumbravă*, a dăruit bisericii din Dumbrava 3 rânduri de vestminte preoțești. Celea mai călduroase mulțămiri! — *Curatoratul gr.-cat. din Dumbravă.*

Începutul anului școlar. Duminecă, în ziua de *Sfântă-Măria-Mică*, toți elevii școlilor din Blaj s'au adunat în catedrală și au ascultat sfânta liturgie, slujită de directorii și profesorii școlilor noastre, pentru cererea ajutorului Sfântului Spirit la munca grea a învățaturii. Elevii școlilor noastre nu numai că n'au scăzut ci s'au mai înmulțit încă, dovadă că părinții au mare încredere în aceste așezăminte cari dacă nu pot da și burse, precum dau ale statului, dau în schimb o creștere creștinească care nu se poate prețui în bani. Luni au început prelegerile.

Câți elevi s'au înscris la liceul de băieți din Blaj. La liceul de băieți din Blaj s'au înscris cu totul 675 băieți, mai mulți decât în anul trecut.

Adunarea bibliotecarilor. În zilele de 16, 17 și 18 Septembrie s'a ținut la București adunarea bibliotecarilor din toată România. Țara noastră are multe case mari, unde sunt îngrămădite mii și zeci de mii de cărți de toată seama, din cari oamenii învățați, tinerii dela școlile celea mari, muncitorii de prin orașe și prin tot mai multe sate chiar și țărâni, își caută hrană sufletească și își întregesc învățătura. În adunarea dela București, bibliotecarii adică îngrijitorii bibliotecilor s'a sfătuit cum s'ar putea înmulți casele cu cărți și cum ar putea ajunge la ele cât mai mulți doritori de lumină. Bibliotecarii au înființat o societate a lor, având de scop să lupte pentru înmulțirea și întărirea bibliotecilor. În fruntea „Asociației Bibliotecarilor” s'a ales un consiliu (comitet) de conducere, din care fac parte dd: Ioan Bianu, membru al Academiei Române, profesor universitar, președinte; Alexandru Tzigara-Samureaș, directorul Fundației Carol I din București și d. Mandicevschi dela Biblioteca universitară din Cernăuți, vice președinte. Iar membrii în consiliu au fost aleși: Petre Andrei, universitate, Iași; Dr. Barbul, Bibl. universitară, Cluj; Octavian Rusu, „Asociațiune” Sibiu; Mihai Csáki, Bibl. Bruckental, Sibiu; Alexandru Lupeanu, Bibl. Centrală, Blaj; Dr. Virgil Pop, Bibl. orașului, Oradea-mare; Iosif Lestyán, Bibl. Battyáni, Alba-Iulia; T. Kirileanu, Bibl. Palatului regal, București; Sadi-Ionescu, Academie, București; Neta Gheron, Bucuța Emanoil, Ciuchi Eugen, București și d. Nicolaescu, Turnu Severin.

Pedeapsa cerului. S'a întâmplat într'o comună din Bacica (la îmbucătura Dunării cu Tisa) mai în vară. Săteanul Mihai Pente era la coasă cu mai mulți oameni și se apropiau nori grei. Cosașii nu prea erau bucuroși de furtună, iar ungurul Pente a început să injure urit, uitându-se spre nori. Ba ridicând coasa către ceriu, a zis: Să coboare Dumnezeu, să-i tai gâtul! Nici n'a isprăvit bine vorba și a și căzut un trăsnet asupra lui, omorându-l pe loc!

Introducerea calendarului celui nou în biserica unită. Zilele trecute arhieriei bisericii unite în frunte cu I. P. S. Sa mitropolitul Vasile au trimis un circular iscălit de toți patru arhieriei uniți, în care se aduce la cunoștința preoțimei și a poporului credincios, că și în biserica unită se introduce, începând cu 15 Octombrie calendarul cel nou. Acest circular se va citi în toate bisericile Mitro-

poliei unite în Dumineca cea mai apropiată, și se va tălmăci poporul.

Reproducem și noi sfârșitul acestui circular însemnat: „Iubiți în Hristos Frați și Fiil Credem, că aceasta îndreptare a Calendarului bisericesc este în folosul neamului și al țării noastre. Credem că prin ea am făcut un lucru bun, pe care învățații l-au găsit drept și adevărat și care în același timp nu schimbă nimic din credința și din învățătura bisericii noastre. Credem în sfârșit, că am ajutat și noi prin hotărârea noastră, ca neamurile creștine să se apropie tot mai mult unul de altul, având toate același Purtător de grijă — Tatăl, același Răscumpărător Dumnezeu — Omul Isus Hristos și același Impărtitor de haruri, care este Sfântul Spirit — Dumnezeu“.

E mare pagubă, că cu toate că în sfârșit s'au unit calendarele, sfințele Paști precum și sărbătorile în legătură cu ele, Floriile, Înălțarea și Rusaliile nu le vom avea nici de aici înainte toți creștinii deodată. Cauza nu sunt arhieriei noastre, ci Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe române, care n-a voit să primească so-roacele Paștilor apusene, ci a rămas pe lângă cele răsăritene. Să nădăjduim însă, că cu vremea se va face și îndreptarea aceasta și atunci și sărbătoarea Paștilor se va serba deodată de către toți creștinii.

O femeie fuchisă în cușcă. S'a întâmplat de curând în Anglia că a stat în fața judecății o femeie, care dase la protocol un copil al său, înscriindu-l pe poleca bărbatului mort înainte cu 3 ani. Pentru această vină, prin care femeia voia să bage în moștenire un copil din flori, judecătorii au găsit un paragraf de lege veche, care spune că în asemenea cazuri femeia trebuie închisă la vedere într-o cușcă de lei. Așa s'a și întâmplat. Femeia vinovată a fost zăvorâtă în cușcă. Multă lume trecea prin fața ei și o batjocorea. De neceaz și de rușine, nenorocita a prins a se bate cu capul de gratii, încât au trebuit s'o scoată afară și s'o ducă la spital.

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui **IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari. **Prețuri scăzute! — Marfă bună!**

Poșta gazetei.

Ludovica Dascăl, Cetatea de Baltă. Am primit 100 lei, dintre cari 58 lei 50 bani pe anul 1924, iară 41 lei 50 bani i-am trecut în abonamentul anului 1925.

Vasile Păunescu, șeful gării Blaj. Am primit 100 lei abonamentul anului 1924.

On. Emil Ostatea, preot, Hidig. Am primit Lei. 320 în abonament pentru parohiile din cele două districte.

Coop. „Ajutorul“, Bonțarul (de jos). Am primit 670 Lei, care sumă am împărțit-o în 7, punând la fiecare câte 95-71 Lei. Pe anul 1924 mai au încă câte 33 Lei fiecare. Tot acum am încasat Lei 360, pentru cei patru abonemenți noi, luând la cunoștință îndatorirea lor. Cu stimă.

Of. parohial, Bonțarul de jos. Primit Lei 100, cu multumită. Datoria de Lei 44, pe anul 1923, am chitat-o din banii trimiși.

Am primit abonamentul dela: Miron Sârbu din Crăciunelul de sus, 50 Lei și dela Chirilă Dechi lui Ioan Tanasă din Ruși munți, 90 Lei.

Redactor responsabil **IULIU MAIOR.**

Să nu uita iubiți noștri cetitori că suntem în jumătatea a doua a anului, deci toți aceia cari n'au plătit abonamentul decât pe șase luni, sunt rugați cu stăruință să-și înnoiască abonamentele. Asemenea rugăm pe toți cei în restanță cu plata, să ne trimită banii cu cari ne datoresc. Gazeta are cheltuieli mari și noi n'avem altă nădejde decât în bănușorii de abonament.

Prețul gazetei este:

Pe un an . . . . . 90 Lei.
Pe o jumătate . . . . . 45 Lei.
Pe trei luni . . . . . 25 Lei.

Administrația gazetei: „UNIREA POPORULUI“.

Cunoștințe folositoare.

Vrășmașii omului.

— Carii. —

Bietul om! Nu-i destul, că vrășmașii îl înconjură de toate părțile și îi primejdiesc sănătatea, dar chiar și avutul lui încă e primejduit. Sunt anumiți vrășmași, cari nu se astâmpără, până nu prăpădesc acest avut, sărăcind pe oamenii cu starea cea mai bună. Intre acești vrășmași, în loc de frunte stau de bună seamă și **carii**, gândacii aceia mici, ce trăiesc pe sub scoarța lemnului din pădure și a pomilor, prin grinzile caselor și prin mobilele vechi.

Carii sunt de mai multe soiuri. Toți sunt mici, lungi cam de cinci milimetri și de diferite culori. Cariul de pădure e roșu — brunet, cariul tipograf la început e galben ca paiul, mai târziu e cafeniu-negru.

Fălcile carilor sunt puternice. Cu fălcile găuresc ușor și lemnul cel mai tare. Se hrănesc cu lemne. Nu atacă numai lemnele uscate, ci și lemnele verzi, în cari încă este viață și pe cari le nimicesc, pricinuind pagube mari. Un lemn găurit de cari nu mai e bun nici de lucru.

De obicei primăvara, femeiușca cariului găurește lemnul. În găuri pune mai multe ouă, din cari ies larve — viermuleți mici și greoi, cari încă sapă găuri prin lemn. Nu trece mult și lemnul cade la pământ. În găurile săpate larvele se împăpușează. Până în primăvara următoare păpușa se schimbă într'un cariu deplin dezvoltat. Atunci iasă de aici și caută alt arbore, pe care iarăși în scurtă vreme îl dă la pământ. În chipul acesta adeseori păduri întregi pot să fie nimicite.

Cariul numit **tipograf** e și mai primejdios. Acesta se incubă cu deosebire în brazi. Nu cruță însă nici alți arbori. Când a găsit un arbore care îi place, numai decât începe să lucreze. Sapă pe sub scoarță un șanț mare și mai multe șanțuri laterale. În fiecare șanț femeiușca pune câte un ou. Din ouă ies larve fără ochi și fără membre, dar cu fălci tari. Larvele sapă alte șanțuri, așezate oblu pe șanțul făcut de mamă. Acestea șanțuri la capete sunt mai largi. Larva se trage aici și se schimbă în păpușă. În primăvara următoare din păpușă iasă un cariu tipograf dezvoltat, care începe să atace și alte lemne. Lemnele atacate de cariul tipograf se uscă, se strică și nu sunt bune numai pe foc.

Pomii îi atacă cariul mic și cariul mare, numit și cariul prunului.

Carii nu atacă numai lemnele din pădure, ci și grinzile și uștiorii caselor și mobilele din casă. Aceștia sunt carii comuni. Sunt mici dar foarte mari mișei. Când îi atingi, fac pe mortul. Vreau să te înșele și să-i lași în pace.

Pe vremea împărechierii femeiuștele cheamă bărbătușii bătând cu capul în părțile șanțurilor. Acestea bătăi seamănă cu tictacurile unui ceas, de aceea oamenii numesc aceasta ciocănire: **ceasornicul morții.**

Din grinzile ori mobilele atacate curge un fel de făină, numită făină de cariu. Aceasta nu-i altceva decât lemnul ros, cu care s'au hrănit carii și pe care îl dau afară în formă de excremente. Scurgându-se făina de cariu, incetul pe incetul grinda ori mobila se nimicește și nu se mai poate folosi.

O grindă ori o mobilă atacată de cari cu greu se mai poate scăpa. De aceea, când am observat, că au intrat carii în ele, părțile atacate să le nimicim numai decât. Altcum ni-se prăpădește tot lemnul ce avem în casă.

Pădurile atacate de cari se pot scăpa așa, că primăvara toți arborii atacați îi tăiem, ori îi răsturnăm câte unul ici colea ca toți carii se între în ei, apoi acești arbori îi ardem. În chipul acesta nimicim carii și ceilalți arbori scapă nevătămați.

Ion Popu-Câmpeanu.

Tipografia Seminarului teologic greco-catolic Blaj.

Nr. 217.
execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii, articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare: *2 porci, 10 felderi de grâu, cărușă și iapă*, cari în urma decisisului Nr. 6040/3 din anul 1923 al judecătoriei de ocol urbane din Cluj s'au executat în Cergăul mare și Mănărade în favorul executoarei »Albina« filială Cluj repr. prin avocatul Dr. I. Tolciu împotriva execuțiilor din comuna Cergăul mare și Mănărade pentru încassarea capitalului de 2000 Lei bani și acces prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 12800 Lei, — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisisului Nr. G 2354—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 16 Octombrie anul 1924 la orele 10 a. m. în comuna Mănărade și Cergăul mare, și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii LX din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 2000 Lei — bani capital, dobânzile cu 6% socotind din 29 April 1923 iar speșele până acum staverite de 1062 Lei 10 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Blaj la 18 Sept. 1924. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol. 108 1-1

Se recomandă școlilor primare și secundare de fete.

Fetița orfană piesă de teatru cu cântări și jocuri, pentru fetițele de școală, în 2 acte, de A. MELIN. Piesa e o feerie frumos închiegată din elementele basmelor noastre populare și s'a jucat până acum cu mare succes în mai multe centre școlare din Ardeal, ca în Blaj, Sibiu, Orăștie, Baia mare Șimleul Silvaniei, etc. De vânzare la toate librăriile. Prețul 3 lei.

Către părinții școlarilor!

Vizitați marele magazin românesc

ȘTEFAN NYERGES

în BLAJ, Strada Timotei Cipariu,

unde aflați cu prețuri

foarte convenabile :

Stofe pentru uniforme școlărești.

Cloturi fine pentru șorturi,

delenuri, bareheturi, tri-

cotaje, ciorapi, pânzării

pentru lingerii și lueru

de mână. Mare asor-

timent pentru bum-

băcării și arni-

eiuri pentru țe-

sut și brodat.

Secție eu

coloniale.

o o o o

o o o

o o

o

(107) 3-?